

Metody kompilacji

Wykład 11

YACC

YACC

Generator analizatorów składniowych

Literatura

- *A Compact Guide to Lex & Yacc*
by Tom Niemann

<http://epaperpress.com/lexandyacc/>

- *The Lex & Yacc Page*

<http://dinosaur.compilertools.net/>

Wstęp

Autor oryginalnej wersji YACC'a:

Stephen C. Johnson, 1975.

Narzędzia pokrewne:

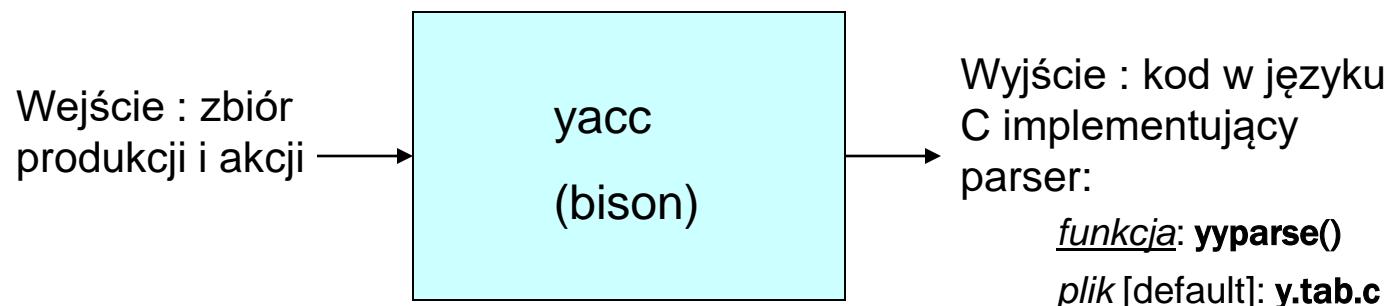
- lex, yacc (AT&T)
- bison (GNU)
- BSD yacc
- PCYACC (Abraxas Software)

GENERATOR YACC

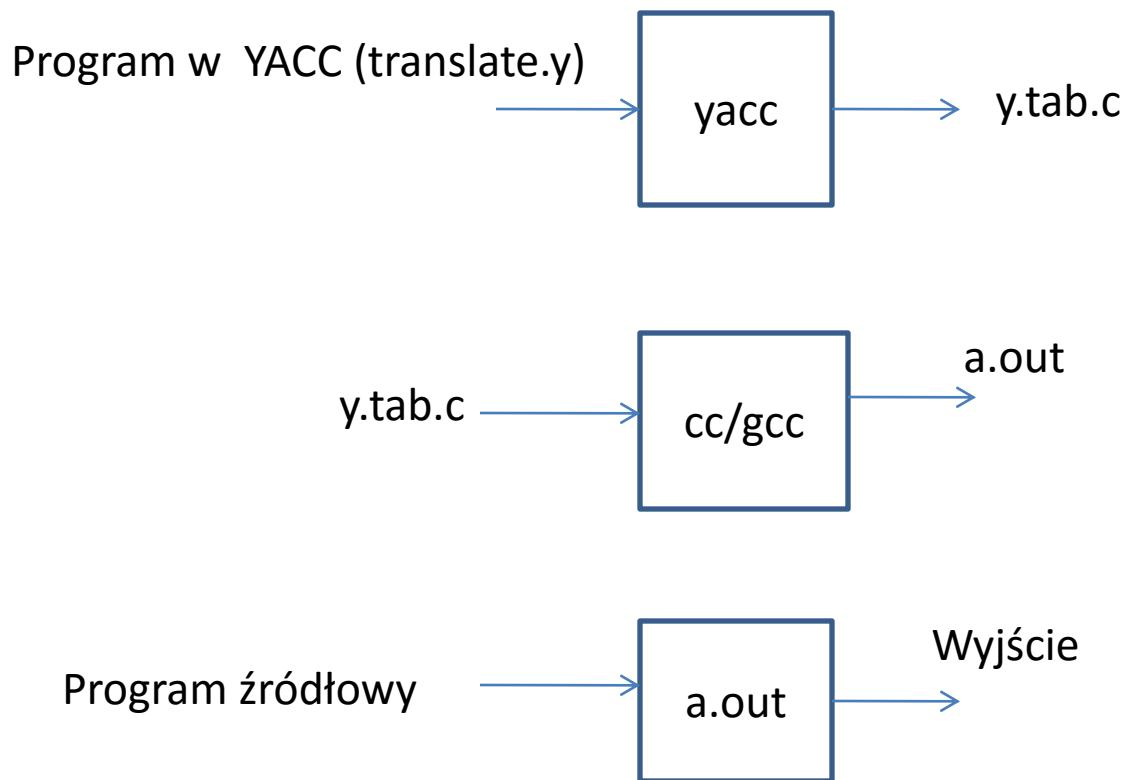
- Zadaniem generatora YACC jest wygenerowanie kodu źródłowego analizatora składniowego w języku C.
- Kod źródłowy generowany jest przez YACC'a w oparciu o plik ze specyfikacją.

GENERATOR YACC

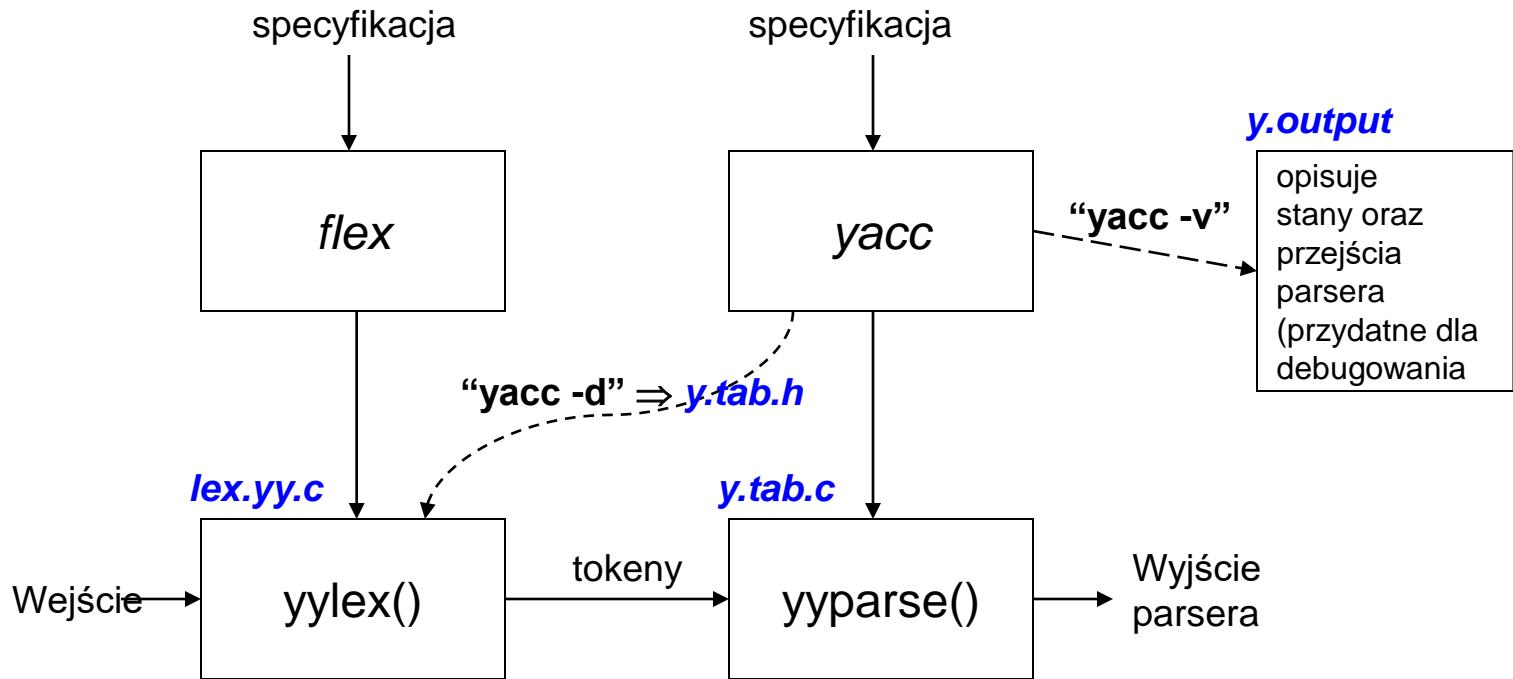
- Pobiera specyfikację gramatyki bezkontekstowej
- Generuje kod dla parsera.

Jak korzystamy z YACC'a

Zastosowanie YACCA

GENERATOR YACC

Zasady działania programu:

- Wygenerowany przez program YACC analizator redukujący działa w oparciu o tablicę LALR(1).

GENERATOR YACC

Zasady działania programu:

- Jako symbol startowy gramatyki, przyjmowany jest, przez domniemanie, nieterminal znajdujący się po lewej stronie pierwszej produkcji.

GENERATOR YACC

- Wygenerowany parser ma postać funkcji int yyparse(). Aby uruchomić parser zawarty w tej funkcji potrzebujemy dwóch innych funkcji: main() i yylex().
- Funkcja main() wywołuje funkcję yyparse().

GENERATOR YACC

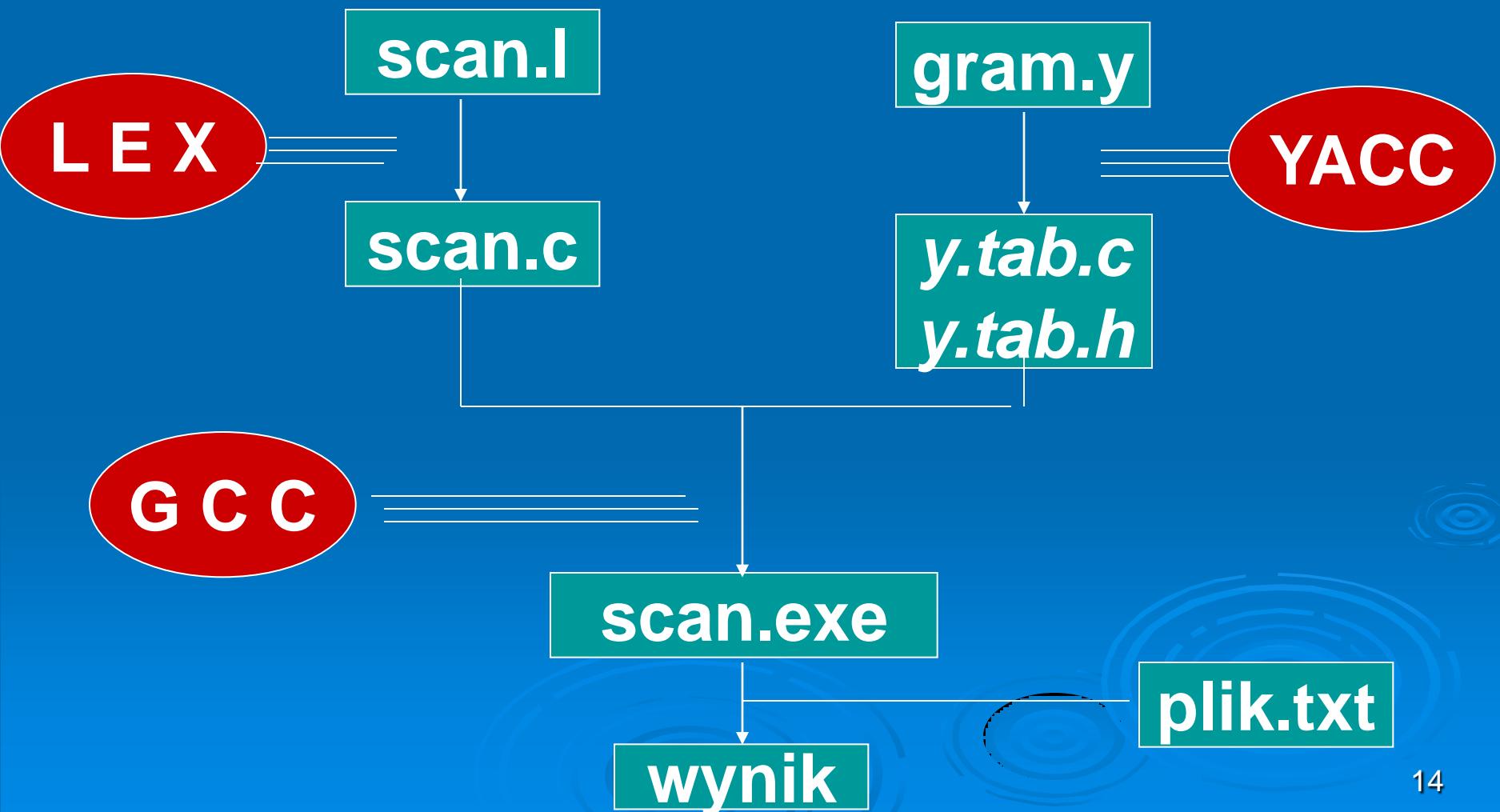
- Parser wywołuje funkcję yylex() celem pobrania tokena z wejścia.
- Yacc definiuje nazwy tokenów w parserze jako nazwy preprocesora C w pliku y.tab.h, więc yylex() może je użyć.

GENERATOR YACC

- Gdy yylex() znajdzie token, zwraca do parsera jego numeryczną wartość, umieszczając ją w zmiennej yyval;

GENERATOR YACC

Schemat organizacji działania Yacc'a:

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Każdy plik ze specyfikacją dla programu YACC powinien składać się z trzech sekcji.
- Pierwsza sekcja to **sekcja definicji**, gdzie umieszczamy, definicje i deklaracje zmiennych, stałych, deklaracje stanów oraz makra preprocesora.

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Sekcja definicji może zawierać fragment kodu, który zostanie uwzględniony przez analizator składniowy.
- Kod ten musi być odpowiednio „opakowany”: otwarcie fragmentu powinno być poprzedzone znacznikiem **%{**, natomiast jej zamknięcie znacznikiem **%};**

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Przykład budowy sekcji definicji:

```
%{
```

```
#include <iostream.h>
```

```
int zmienna;
```

```
int zmienna_druga=1;
```

```
%}
```

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

- Druga sekcja to sekcja przetwarzania.
- W sekcji przetwarzania umieszczamy wszelkie reguły przetwarzania, zgodnie z którymi wygenerowany będzie analizator.

TWORZENIE PLIKU REGUŁ

- Budowa reguły przetwarzania opiera się na dwóch zasadniczych częściach: produkcji i operacji.
- Produkcja jest zapisana w notacji programu YACC. Strzałka w produkcji jest zastąpiona znakiem „:”.
- Kolejne ciała produkcji, których lewa strona jest taka sama, oddzielamy znakiem '|‘.
- Operacja jest blokiem instrukcji języka C.

TWORZENIE PLIKU SPECYFIKACJI

Jeśli w gramatyce mamy produkcję

$S \rightarrow T + T,$

to reguła produkcji może wyglądać następująco:

$S : T + T \quad \{ \text{printf}(\text{"liczba + liczba"}); \}$
;

NOTACJA YACC'a

- Rozważmy gramatykę, w której zbiór produkcji jest następujący:

$E \rightarrow E + T;$

$E \rightarrow T;$

$T \rightarrow T * F;$

$T \rightarrow F;$

$F \rightarrow (E);$

$F \rightarrow \text{num};$

Produkcje w notacji YACC'a:

%token num

%%

E : E '+' T

| T

;

T : T '*' F

| F

;

F : '(' E ')'

| num

;

E->E+T

E->T

T->T*T

T->F

F->(E)

F->num

NOTACJA YACC'a

- Niech G będzie gramatyką z produkcjami $T \rightarrow (T)$ i $T \rightarrow \epsilon$. Wtedy ϵ -produkcję możemy zapisać w notacji YACC'a następująco:

%%
T : '(' T ')'
|
;

AKCJE SEMANTYCZNE

- Akcja semantyczna YACC'a jest sekwencją instrukcji w C.
- Symbol \$\$ odwołuje się do wartości atrybutu skojarzonej z nieterminalem po lewej stronie.

AKCJE SEMANTYCZNE

- Symbol \$i odwołuje się do wartości skojarzonej z i-tym symbolem gramatyki po prawej stronie.
- Akcja semantyczna wywoływana jest zawsze, gdy redukujemy według związanej z nią produkcji.

AKCJE SEMANTYCZNE

Rozważmy dwie produkcje: $E \rightarrow E + T \mid T$;

Notacja YACC'a:

wyr : wyr '+' term { \$\$ = \$1 + \$3; }

| term

;

Przykład

```
%{  
#include<ctype.h>  
%}  
%token DIGIT  
%%  
  
line:expr '\n'      {printf("%D\n",$1);} ;  
Expr   : expr '+' term    {$$=$1+$3} ;  
       | term ;  
Term   : term '*' factor  {$$=$1*$3} ;  
       | factor ;  
Factor  : '(' expr ')'   {$$=$2} ;  
       | DIGIT ;  
%%
```

Przykład

```
%{  
#include< ctype.h>  
%}  
%token DIGIT  
%%  
  
line :expr '\n'   {printf("%d\n",$1);} ;  
expr: expr '+' term      {$$=$1+$3}  
     | term  
     ;  
term: term '*' factor    {$$=$1*$3}  
     | factor  
     ;  
factor : '(' expr ')'    {$$=$2}  
     | DIGIT  
     ;  
%%
```

```
yylex()  
{  
    int c;  
  
    c=getchar();  
    if (isdigit(c ))  
    {  
        yylval=c-'0';  
        return DIGIT;  
    }  
    return c;  
}
```

Prosty kalkulator

```
%{  
#include <ctype.h>  
%}  
%token DIGIT  
%%  
line   : expr '\n'          { printf("%d\n", $1); }  
;  
expr   : expr '+' term    { $$ = $1 + $3; }  
| term  
;  
term   : term '*' factor { $$ = $1 * $3; }  
| factor  
;  
factor : '(' expr ')'    { $$ = $2; }  
| DIGIT  
;  
%%  
  
yylex() { int c; c=getchar();  
if (isdigit(c)) {yylval=c-'0'; return  
DIGIT;}  
return c; } © Włodzimierz Bielicki WI ZUT
```

Deklaruje isdigit m.in.

Deklaruje token DIGIT

Akcja semantyczna

Domyślna akcja $\$$ = \$1$ dla produkcji, których prawa strona zawiera jeden symbol

#include "lex.yy.c" aby korzystać z procedury yylex utworzonej przez Lexa

'yylval' przechowuje atrybut

Konflikty

- W celu rozwiązania konfliktu YACC stosuje dwie reguły:
  1. Konflikt reduce/reduce jest rozwiązywany przez wybór produkcji, która jest umiejscowiona wcześniej w specyfikacji YACC'a.

Konflikty

2. Domyślnie, konflikt shift/reduce zostaje zawsze rozwiązyany na rzecz shift.

Konflikty

- Ponieważ ta ostatnia zasada nie zawsze może być właściwa, YACC zawiera ogólny mechanizm rozwiązywania konfliktów shift/reduce.

Konflikty

- W deklaracjach, możemy przypisać pierwszeństwo i łączność do terminali.
- Deklaracja

```
%left '+' '-'
```

czyni, że operatory ‘+’ i ‘-’ będą miały takie same pierwszeństwo i będą łączne lewostronnie.

Konflikty

- Możemy zdeklarować operator łączny prawostronnie jak
`%right '-'`

Konflikty

- Pierwszeństwo terminali i produkcji określa kolejność, w której one się pojawiają w części deklaracyjnej.

Konflikty

Jeśli YACC ma wybrać między przesunięciem symbolu *a* a redukcją w oparciu o produkcję

$A \rightarrow \alpha,$

to wybiera redukcję jeśli pierwszeństwo produkcji jest większe od pierwszeństwa symbolu *a*.

- Inaczej wybiera przesunięcie.

Jeszcze jeden prosty kalkulator

- Pliki

➤ calc.l

- Zawiera specyfikację dla LEXa.

➤ calc.y

- Zawiera specyfikację dla YACCa oraz wywołanie funkcji **yylex**.

Współpraca między LEX i YACC

```
%{  
#include <stdio.h>  
#include "y.tab.h"  
%}  
  
id [_a-zA-Z] [_a-zA-Z0-9]*  
%%  
int { return INT; }  
char { return CHAR; }  
float { return FLOAT; }  
{id} { return ID; }
```

scanner.l

```
%{  
#include <stdio.h>  
#include <stdlib.h>  
%}  
%token CHAR, FLOAT, ID, INT  
%%
```

parser.y

yacc -d xxx.y

■ **Produced**

y.tab.h

```
# define CHAR 258  
# define FLOAT 259  
# define ID 260  
# define INT 261
```

Wywołanie YACCa z flagą „-d” tworzy plik nagłówkowy zawierający liczbowe identyfikatory tokenów

Plik dla YACCa

- %{
- #include <stdio.h>
- int regs[26];
- int base;
- %}
- %start list
- %token DIGIT LETTER
- %left '|'
- %left '&'
- %left '+' '-'
- %left '*' '/' '%'
- %left UMINUS /*supplies precedence for unary minus */

Plik dla YACCa

```
> %%          /* beginning of rules section */
> list:      /*empty */
> |
> list stat '\n'
> |
> list error '\n'
> {
>     yyerrok;
> }
> ;
> stat: expr
> {
>     printf("%d\n",$1);
> }
> |
> LETTER '=' expr
> {
>     regs[$1] = $3;
> }
> ;
```

Akcja semantyczna jest
wypisana po produkcji

```
> expr: '(' expr ')'
> {
>     $$ = $2;
> }
> |
> expr '*' expr
> {
>     $$ = $1 * $3;
> }
> |
> expr '/' expr
> {
>     $$ = $1 / $3;
> }
> |
> expr '%' expr
> {
>     $$ = $1 % $3;
> }
> |
> expr '+' expr
> {
>     $$ = $1 + $3;
> }
> |
> expr '-' expr
> {
>     $$ = $1 - $3;
> }
> |
> expr '!' expr
> {
>     $$ = $1 & $3;
> }
> |
> expr '||' expr { $$ = $1 | $3;
> }
```

Plik dla YACCa

```
>      '-' expr %prec UMINUS
>      {
>          $$ = -$2;
>      }
>      |
>      LETTER
>      {
>          $$ = regs[$1];
>      }
>      |
>      number
>      ;
>      number: DIGIT
>      {
>          $$ = $1;
>          base = ($1==0) ? 8 : 10;
>      }
>      |
>      number DIGIT
>      {
>          $$ = base * $1 + $2;
>      }
>      ;
```

Plik dla YACCa

```
> %%  
> main()  
> {  
>   return(yparse());  
> }  
> yyerror(s)  
> char *s;  
> {  
>   fprintf(stderr, "%s\n",s);  
> }  
> yywrap()  
> {  
>   return(1);  
> }
```

Plik dla Lexa

```
>    %{
>
>    #include <stdio.h>
>    #include "y.tab.h"
>    int c;
>    extern int yylval;
>    %}
>    %%
>    " "
>    ;
>    [a-z]  {
>        c = yytext[0];
>        yylval = c - 'a';
>        return(LETTER);
>    }
>    [0-9]  {
>        c = yytext[0];
>        yylval = c - '0';
>        return(DIGIT);
>    }
>    [^a-zA-Z0-9\b] {
>        c = yytext[0];
>        return(c);
>    }
```

Kompilacja i wykonanie

- **bison -d –y calc.y**
  - create y.tab.c and y.tab.h
- **flex calc.l**
  - create lex.yy.c
- **gcc -g lex.yy.c y.tab.c -o calc**
  - Create execution file
- **./calc**
  - Run the calculator

Dziękuję za uwagę